

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/56/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2625202395
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2625202395.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa XXX XX C. XXX a 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa XXX XX C. XXX, proti žalovaným: 1/ E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa XXX XX C. XXX a 2/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, adresa XXX XX C. XXX, zastúpeným splnomocnencom: JUDr. Michal Krutek, s. r. o., so sídlom Hlavná 11, Trnava, IČO: 47 254 581, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Senica č. k. 3C/12/2025 - 12 zo dňa 11. marca 2025, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcov 1/ a 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že žalobcovia 1/ a 2/ sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej 1/ povinnosť zdržať sa udeľovať súhlas s užívaním nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, obec a k.ú. C., a to parc. reg. „C“ - p.č. 488/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 93 m², parc. reg. „C“ - p.č. 488/10 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 398 m², parc. reg. „C“ - p.č. 488/11 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m² a rodinný dom súpisné č. XXX s príslušenstvom postavený na pozemku p.č. 488/3 až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; a ďalej uložil žalovanému 2/ povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX vedenom Okresným úradom Senica, katastrálnym odborom, obec a k.ú. C., a to parc. reg. „C“ - p.č. 488/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 93 m², parc. reg. „C“ - p.č. 488/10 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 398 m², parc. reg. „C“ - p.č. 488/11 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 18 m² a rodinný dom súpisné č. XXX s príslušenstvom postavený na pozemku p.č. 488/3 do 3 dní od doručenia rozhodnutia. Tento návrh odôvodňovali tým, že žalovaná 1/ verbálne vyjadrila hrozbu, že dom, ktorí sú žalobcovia 1/ a 2/ oprávnení užívať, prenajme neprispôsobivým občanom a túto hrozbu aj naplnila dňa 07.02.2025 večer, kedy oznámila polícii, že žalovaný 2/ užíva dom na základe jej súhlasu ako vlastníčky. Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcov 1/ a 2/ dôvodné aby súd až do rozhodnutia vo veci samej, zakázal žalovanej 1/ rozhodovať o užívaní rodinného domu a príslušeného pozemku. Ďalej vzhľadom na neustále konflikty najmä so žalovaným 2/, ktorý sa nevie prispôbiť spolužitiu so žalobcami 1/ a 2/, je potrebné zamedziť mu užívanie domu už pred rozhodnutím vo veci samej. Žalobcovia 1/ a 2/ boli nútení požiadať súd o poskytnutie neodkladnej ochrany, nakoľko kompetentné štátne orgány im odmietli poskytnúť účinnú pomoc a odkázali ich na rozhodnutie súdu.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú splnené. Uviedol, že jediným podkladom pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení sú údaje a informácie uvedené v podanom návrhu a v listinách predložených žalobcami 1/ a 2/, preto bolo potrebné, aby návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol nimi dostatočne odôvodnený a uvádzané skutočnosti dôkazmi dostatočne osvedčené. Žalobcovia 1/ a 2/ existenciu naliehavej právnej úpravy pomerov strán odôvodnili tým, že žalovaná 1/ verbálne vyjadrila hrozbu, že dom, ktorý sú žalobcovia 1/ a 2/ oprávnení užívať prenajme neprispôsobivým občanom, čo podľa nich naplnila dňa 07.02.2025 večer, kedy polícii oznámila, že žalovaný 2/ užíva dom na základe jej súhlasu ako vlastníčky, a preto je podľa názoru žalobcov 1/ a 2/ dôvodné žiadať súd o vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovanej 1/ rozhodovať o užívaní rodinného domu a príslušného pozemku, a tiež vzhľadom na neustále konflikty so žalovaným 2/, ktorý sa nevie prispôbiť spolužitiu so žalobcami 1/ a 2/, je potrebné zamedziť mu užívanie domu. Súd bol toho názoru, že odôvodnenosť potreby neodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu nebola zo strany žalobcov 1/ a 2/ riadne preukázaná. Žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali úmysel žalovanej 1/ prenajať predmetnú nehnuteľnosť neprispôsobivým občanom. Ide len o predpoklad a obavy žalobcov 1/ a 2/, že žalovaná 1/ by mohla naplniť svoju verbálnu hrozbu, že predmetnú nehnuteľnosť prenajme neprispôsobivým občanom. Nebolo však preukázané, že žalovaná 1/ vykonáva akékoľvek úkony alebo vyvíja činnosť smerujúcu k prenájmu nehnuteľnosti tretím osobám. Taktiež nebolo preukázané, že medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným 2/ sú neustále konflikty. Žalobcovia 1/ a 2/ v tomto smere nepredložili žiadne dôkazy, teda neosvedčili opodstatnenosť ani naliehavosť a existenciu ujmy, ktorá im bezprostredne hrozí a na odvrátenie ktorej je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Súd sa teda nestotožnil so skutkovými a s právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré z predložených listinných dôkazov (Notárka zápisnica N 2676/2021, výzva na vypratanie domu zo dňa 27.01.2025, LV č. XXX) nemal dostatočne osvedčené, a preto návrh žalobcov 1/ a 2/ zamietol.

5. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie, pričom žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a navrhované neodkladné opatrenie nariadil, teda aby žalovanej 1/ uložil povinnosť zdržať sa udeľovať súhlas s užívaním predmetných nehnuteľností až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a žalovanému 2/ uložil povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti do troch dní od doručenia rozhodnutia súdu. Za nesprávny považovali záver súdu prvej inštancie, že skutočnosti tvrdené v návrhu nie sú preukázané a osvedčené dôkazmi. Dôvodili, že písomne vyzvali žalovaného 2/, aby vypratával dom, kde majú žalobcovia zmluvne zabezpečené výlučné právo užívania. Žaloba je dôkazom toho, že žalovaný 2/ dotknuté nehnuteľnosti nevypratával a naďalej ich užíva. Ak by súd výzve na vypratanie vyhovel, vydaním neodkladného opatrenia by nedošlo k žiadnemu zásahu do jeho práv, a preto by neodkladné opatrenie pôsobilo do budúcnosti, ak by sa chcel znova do domu nasťahovať. Pretože však žalovaný 2/ nehnuteľnosti nevypratával, požiadali žalobcovia Policajný zbor SR o pomoc, avšak policajná hliadka im ochranu poskytnúť odmietla s tým, že žiadny záznam z výjazdu robiť nebudú a spor si majú vyriešiť cestou súdu. Svoj postup ústne zdôvodnili tým, že žalovaná 1/ ako výlučná vlastníčka nehnuteľností s užívaním nehnuteľností G. H. súhlasí. G. H. niekoľko rokov opakovane vyhľadáva situácie, v ktorých žalobcom strpčuje život, nadáva im a obmedzuje ich v užívaní nehnuteľností, ku ktorým majú žalobcovia neobmedzené užívacie právo. Je to žalovaný 2/, ktorý sa nevie a nechce prispôbiť spolužitiu s nimi a žalovaná 1/ tomuto neprispôsobivému človeku umožňuje užívanie nehnuteľností napriek tomu, že žiadne právo užívať nehnuteľnosti nemá. To, že sa žalobcom v minulosti aj so žalovaným 2/ vyhrážali, že dom prenajme neprispôsobivým občanom žalobcovia nemajú ako dokázať okrem svojich tvrdení, avšak primárnym dôvodom tejto žaloby a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je riešenie akútnej situácie, v ktorej sa žalobcovia nachádzajú, kedy musia zdieľať dom a príslušné pozemky s osobou, ktorá nevie a nechce s nimi v pokoji spolu-existovať. Súd nesprávne vyhodnotil konanie žalovanej 1/, keď považoval pobyt žalovaného 2/ za bežné spolužitie a možnosť prenájmu neprispôsobivým občanom len za hypotetickú možnosť. Žalobcovia v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia uviedli: „Pretože žalovaná v prvom rade verbálne vyjadrila hrozbu, že dom, ktorý sme oprávnení užívať prenajme neprispôsobivým občanom, a túto hrozbu napokon aj naplnila minimálne dňa 7.2.2025 večer, keď oznámila polícii, že žalovaný v druhom rade G. H. užíva dom na základe jej súhlasu ako vlastníčky, je dôvodné žiadať, aby súd vydal aj neodkladné opatrenie, ktorým by až do rozhodnutia súdu zakázal žalovanej v druhom rade rozhodovať o užívaní rodinného domu a príslušného pozemku. Tiež vzhľadom na neustále konflikty najmä so žalovaným v druhom rade, ktorý sa nevie prispôbiť spolužitiu s nami je potrebné zamedziť mu užívanie domu už pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. Keďže kompetentné štátne orgány nám odmietli poskytnúť účinnú pomoc a odkázali nás na rozhodnutie súdu, sme nútení požiadať súd o poskytnutie neodkladnej ochrany.“ Je teda evidentné, že vydaním neodkladného opatrenia sa dočasne upravia vzťahy v dome tak, aby boli chránené práva

žalobcov ako výlučných užívateľov domu a ostatných nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX vedenom pre obec a k.ú. C.. Dnes žalovaná 1/ umožňuje užívať dom neprispôsobivému žalovanému G. H., zajtra možno niekomu inému. Úpravou pomerov neodkladným opatrením sa tak zabezpečí, že až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej nebudú dom obývať osoby, s ktorými žalobcovia nevedia spolužiť (dnes ide najmä o žalovaného 2/). Aj dcéra žalobcov užíva dom len s ich súhlasom ako návšteva, pričom sama nechcela tento stav povýšiť na riadny bezodplatný nájom (odmieta sa podieľať na úhradách platieb za el. energiu, plyn, vodu, čo je typické pre návštevy a netypické pre nájomný vzťah). Ak súd považoval za nevyhnutné, aby žalobcovia dokladovali existenciu neustálych konfliktov, žalobcovia sa domnievajú, že primárny je ich subjektívny názor s kým chcú zdieľať svoje obydlie, ktoré požíva aj ústavnú ochranu v čl. 21 ods. 1 Ústavy SR. Ak niekto, kto odvodzuje svoje právo užívať obydlie žalobcov od ich súhlasu, tento súhlas žalobcov stratí (z akéhokoľvek dôvodu, dokonca aj bezdôvodne), nemôže súd požadovať pre vydanie neodkladného opatrenia dôkazy, pre ktoré žalobcovia svoj súhlas odvolali. O tom, že žalobcovia súhlas k užívaniu domu G. H. odvolali, svedčí samotná výzva na vypratanie. Zotrvávanie osoby v obydlí žalobcov bez ich súhlasu porušuje ich ústavné právo a súd nevydaním neodkladného opatrenia tento protiústavný stav udržiava. Ak by pre vydanie neodkladného opatrenia bolo nutné poskytnúť dôkazy o konfliktoch medzi žalobcami a žalovaným 2/, potom by podmienkou bolo aj vyhodnotenie intenzity konfliktov a ich následkov. Je zrejmé, že takéto posudzovanie vo vzťahu k obydlíu oprávnených je irelevantné. Pretože G. H. subjektívne účelovo odvodzuje svoje právo užívať časť domu od súhlasu žalovanej 1/, ktorá sa svojho užívacieho práva ako súčasť práv vlastníka zmluvne vzdala v prospech žalobcov, je nutné, aby súd dočasne upravil pomery aj vo vzťahu ku konaniu žalovanej 1/. Dôkazy predložené žalobcami svedčia jednoznačne v prospech žaloby. Je evidentné, že žalovaná 1/ nedisponuje primárnym užívacím právom, ale len odvodeným od vôle žalobcov, pričom žalobcovia jej dispozíciu s umožnením poskytnúť užívacie právo tretej osobe - najmä však žalovanému 2/ - písomne obmedzili vo výzve. Dôkazy o neustálych konfliktoch medzi žalobcami a žalovaným 2/ sú súčasťou spisu Okresného súdu Senica sp. zn.: 10C/13/2023, kde žalobca 1/ žaluje dcéru E. F. B. o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX (po výzve na vrátenie daru). Ak pre rozhodnutie vo veci samej bude nevyhnutné dokladovať existenciu konfliktov, navrhujú žalobcovia pripojiť k súdному spisu spis Okresného súdu Senica sp. zn.10C/13/2023.

6. V súlade s ustanovením § 329 ods. 1 veta druhá CSP, doručil odvolací súd odvolanie, napadnuté uznesenie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalovaným 1/ a 2/, aby sa k nim vyjadrili.

7. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení uviedli, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považujú za správne a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za nedôvodný. Dôvodili, že od marca r. 2021 bývali žalovaní spolu so žalobcami v nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX v k.ú. C. a tieto aj spoločne užívali. Nie je pritom pravdou, že by sa žalovaní nasťahovali dočasne alebo núdzovo, ale na uvedenom sa strany sporu vzájomne dohodli a s uvedeným spoločným bývaním bez výhrad súhlasili. Uvedené preukazuje aj výpoveď samotného žalobcu na pojednávaní konanom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 10C/13/2023 dňa 07.11.2024, kde výslovne potvrdil, že o užívaní nehnuteľností sa dohodli nasledovne: „Naša dohoda o delbe užívania domu bola taká, že žalovaná bude mať 1 izbu, potom chceli dve izby, syn ktorý tam býval, povedal že sa odsťahuje a následne potom povedali, že chcú celé poschodie a my prízemie, takto sme sa ústne dohodli. My v súčasnej dobe užívame na prízemí kuchyňu, WC a spálňu, tretiu izbu neužívame, lebo táto je zaprataná vecami žalovanej a nie je dokončená.“ Z uvedeného je zrejmé, že aj sám žalobca potvrdil, že sa spolu so žalobkyňou a žalovanými dohodli na faktickom rozdelení rodinného domu, a to tak, že žalovaní a ich deti budú užívať prvé poschodie a žalobcovia prízemie. V čase, keď sa žalovaní so súhlasom žalobcu nasťahovali do rodinného domu, tak jeho poschodie nebolo vôbec zariadené, žalobcami užívané a nefungovala ani kúpeľňa z dôvodu upchatia odpadových trubiek. V júli r. 2021 daroval žalobca nehnuteľnosti žalovanej ako svojej dcére a táto zároveň žalobcom v nehnuteľnosti zriadila vecné bremeno doživotného bývania. V čase predmetného darovania už v nehnuteľnosti bývala žalovaná 1/ spolu so žalovaným 2/ cca pol roka, na čom sa dohodli so žalobcami. Od darovania nehnuteľností žalobcom žalovanej začala žalovaná nehnuteľnosti rekonštruovať, prerábať a zveľaďovať, aby sa tak zlepšil komfort bývania nielen žalovaných, ale aj žalobcov. Po tejto rekonštrukcii tak vznikli de facto 2 samostatné bytové jednotky z vlastnými sociálnymi zariadeniami, pričom rodinný dom má aj 2 vchody. Plynutím času sa medzi stranami sporu objavili určité nezrovnalosti a nezhody, tieto ale nevyústili do toho, že by žalovaná povedala žalobcom, že nehnuteľnosti prenajme neprispôsobivým občanom, resp. obdobne sa nevyjadril ani žalovaný. Bol to práve žalobca, kto dňa 16.11.2022 fyzicky napadol žalovaného v rodinnom dome, zlomil mu prst a spôsobil mu ublíženie na zdraví s dobou práceneschopnosti a obmedzení v obvyklom

spôsobe života minimálne v trvaní 4 týždňov, za čo bol žalobca uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 22T/37/2023 zo dňa 25.03.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/77/2024 zo dňa 14.01.2025 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody a povinnosť nahradiť žalovanému spôsobenú ujmu. Dňa 27.01.2025, teda bezprostredne po tom ako Krajský súd v Trnave potvrdil odsudzujúci rozsudok, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z ublíženia na zdraví, spisali žalobcovia výzvu na vypratanie nehnuteľností voči žalovanému a žiadali, aby sa tento do 3 dní vypratával, pretože žalobca svoj súhlas s bývaním žalovaného v nehnuteľnostiach považuje za odvolaný. Žalobca pritom mohol svoj súhlas s bývaním žalovaného odvolať kedykoľvek po tom, ako sa tento spolu so žalovanou nastáhoval do nehnuteľností (03/2021) a počas toho ako bol žalobca vlastníkom, t.j. do 07/2021, pričom k tomuto nepristúpil a dokonca nehnuteľnosti v 07/2021 daroval žalovanej a dohodol sa s ňou, že žalobcovia budú užívať prízemie a žalovaní poschodie rodinného domu. Od okamihu nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalovanou pritom žalobcovia stratili akékoľvek právo rozhodovať o tom, či ktorýkoľvek zo žalovaných bude v nehnuteľnostiach bývať alebo nie. Žalobca pritom svoj súhlas neodvolal ani po tom, ako žalovaného napadol a zranil, ani po tom, ako bol uznaný za vinného Okresným súdom Senica, ale tento sa snažil odvolať až necelých 14 dní po tom, ako bola jeho vina potvrdená aj odvolacím súdom, a to napriek tomu, že už nebol vlastníkom a ani oprávneným na udelenie/odvolanie takéhoto súhlasu. Žalobcovia tak predmetnou výzvou na vypratanie z domu nechceli hájiť svoje práva (ktoré nikdy neboli porušené/ohrozené, pretože aj žalobca potvrdil, že sa na spoločnom bývaní pred aj po darovaní nehnuteľností dohodli), ale len sa pomstiť osobitne žalovanému za odsúdenie žalobcu v trestnom konaní a tým aj žalovanej, ktorá by tak bola nútená buď bývať so svojimi deťmi bez žalovaného, alebo sa tiež odsťahovať, pričom žalobcom by tak zostal celý rodinný dom zrekonštruovaný žalovanými, hlavne žalovaným. Aj preto považujú žalovaní predmetnú výzvu v celom rozsahu za nedôvodnú a právne neúčinnú. Žalobcovia ďalej poukázali na rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/1726/2007 zo dňa 14.08.2008, podľa ktorého: „Svedčí-li tedy oprávněnému z věcného břemene právo užívání celého bytu a ve smlouvě o zřízení věcného břemene není uvedeno něco jiného, nemá vlastník bytu nadále právo byt užívat. Oprávněný z věcného břemene se pak může domáhat vyklizení vlastníka z bytu věcným břemenem zatíženého.“ Žalovaní namietajú, že predmetom daného sporu bolo vypratanie nehnuteľnosti, pričom žalobcovia takéto konanie iniciovali len voči žalovanému. Zároveň poukazujú na špecifickosť tohto prípadu, kedy strany sporu spolu bývali v jednom rodinnom dome (po vzájomnej dohode každá na svojom podlaží, žalobcovia na prízemí a žalovaní na prvom poschodí) od 03/2021 a darovacia zmluva spolu s vecným bremenom boli uzatvorené v 07/2021. Od tohto dátumu pokračovalo užívanie nehnuteľností na základe výslovnej dohody strán sporu (teda nie len s tichým súhlasom) oboma stranami sporu až do spisania výzvy na vypratanie z 27.01.2025. Žalovaní teda užívali nehnuteľnosti cca 4 mesiace pred uzatvorením darovacej zmluvy so zriadením vecného bremena a následne cca 3r. a 5m. až do spisania predmetnej výzvy na vypratanie nehnuteľností. Aj sám žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní potvrdil, že sa spolu so žalobkyňou a žalovanými dohodli na faktickom rozdelení rodinného domu, a to tak, že žalovaní a ich deti budú užívať prvé poschodie a žalobcovia prízemie. Zároveň z uvedeného jednoznačne vyplýva, že bývanie a užívanie nehnuteľností žalovanými (osobitne aj žalovaným 2/) žalobcom neprekážalo a s týmto súhlasili a akceptovali ho. Zriadením vecného bremena v prospech žalobcov pritom žalovaná žiadnym spôsobom seba a ani žalovaného nevyvlúčila z bývania a užívania nehnuteľností. Žalobcovia udelili žalovaným svoj súhlas s užívaním nehnuteľností nielen ich faktickým spoločným užívaním, ale tento súhlas bol aj ústny, kedy sa sporové strany dohodli na spoločnom užívaní nehnuteľností a to tak, že žalovaní užívajú poschodie a žalobcovia prízemie. Na základe uvedeného sa preto predmetný Rozsudok NS ČR a jeho závery nedá aplikovať na tento prípad.

8. Žalovaní ďalej uvádzali, že žalovaná sa nikdy pred nikým nevyjadrila, že by nehnuteľnosti, v ktorých býva so žalovaným a ich maloletými deťmi, chcela prenajať akýmisi neprispôsobivým občanom. Žalobcovia sa pritom snažia označiť žalovaného za neprispôsobivého občana, pričom to bol práve žalobca, kto napadol a zranil žalovaného, z čoho bol uznaný vinným rozhodnutím súdu. Zároveň to bol žalovaný, ktorý financiami a aj svojou prácou zabezpečil, že rodinný dom prešiel takmer úplnou rekonštrukciou, čím sa zlepšil aj komfort bývania žalobcov. Žalovaný v predmetných nehnuteľnostiach spolu so žalovanou a ich deťmi bývajú a tieto užívajú spolu so žalobcami od 03/2021, teda už viac ako 4 roky a v týchto tak majú svoju domácnosť vytvorenú nielen žalobcovia, ale aj žalovaní. Spoločné bývanie žalobcov so žalovanými tak doslova nie je žiadna novinka a žalovaný sa do nehnuteľností nenastáhoval tento rok. Zo strany žalobcov nebola preukázaná naliehavosť úpravy formou neodkladného opatrenia. Žalovaní výslovne popierajú, že by žalovaný vyhľadával a/alebo spôsoboval konflikty so žalobcami, žalobcom sa nik so žalovanými ani nevyhrážal, že by nehnuteľnosti prenajali nejakým neprispôsobivým

občanom, alebo že by ktorýkoľvek zo žalovaných nechcel alebo nevedel spolu-existovať so žalobcami. Samotný žalobca na pojednávaní konanom na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 10C/13/2023 zo dňa 07.11.2024 výslovne uviedol, že sa so žalovanými dohodli na faktickom rozdelení rodinného domu. Po tom, ako žalobcovia darovali nehnuteľnosti žalovanej, tak žalovaní tieto začali rekonštruovať a investovať do nich nemalé finančné prostriedky a čas. Okrem zateplenia rodinného domu žalovaný urobil hydroizoláciu strechy pred zatekaním a aj nový betónový plot tvorený z betónových stĺpov a prefabrikovaných betónových dielcov so vzorom kameňa. Rekonštrukcia nehnuteľnosti žalovaných k dnešnému dňu stála už cca 105.000,- eur, pričom v rámci tejto boli vykonané nielen úpravy z vonkajšej strany rodinného domu (zateplenie, zabezpečenie strechy pred zatekaním), ale aj vo vnútri nehnuteľnosti (nová kuchynská linka, sedacia súprava, rekonštrukcia kúpeľne, vstavané skrine, nový nábytok, výmena stúpačiek, výmena vodovodných vedení od prívodu z pivnice, namontovanie filtrov z dôvodu že voda je čerpaná nielen z verejného vodovodu ale aj zo studne, nový bojler a pod.). Žalovaní zabezpečili aj kompletne novú sanitu do kúpeľne žalobcov, ktorá však nemôže byť do dnešného dňa namontovaná, nakoľko jej žalobcovia zabraňujú. Namiesto toho, aby boli žalobcovia radi, že rodinný dom v ktorom bývajú je zateplený, zaizolovaný, zrekonštruovaný zvnútra aj zvonka, tak žalovaného vyhadzujú z rodinného domu kde býva od 03/2021 a ktorý najmä on rekonštruuje a žalovanú s deťmi tam chcú nechať bývať ako prejav ich dobrej vôle.

9. Žalobcovia teda postupujú tak, že najprv dovidia žalovaným bývať v rodinnom dome žalobcu a dohodnú sa na jeho rozdelení spôsobom prízemie žalobcom a poschodie žalovaným. Následne nehnuteľnosti darujú žalovanej ako svojej dcére a tá spolu so žalovaným začala nehnuteľnosti rekonštruovať/obnovovať. O cca rok a pol neskôr žalobca zlomil žalovanému prst a spôsobil mu zranenie s dobou liečenia minimálne 4 týždne, za čo bol aj právoplatne odsúdený. O cca dva týždne po potvrdení odsudzujúceho rozsudku KS v Trnave žalobcovia poslali žalovaným výzvu na vypratanie z nehnuteľností, pričom ako akt dobrej vôle v nej dovidia bývať len žalovanej a ich deťom, ale bez žalovaného. Keď uvedené nepomôže, zavolajú žalobcovia na žalovaného polícia a keď ani toto nepomôže (pretože žalobca býval v nehnuteľnosti aj so súhlasom žalobcov, aj so súhlasom žalovanej), tak sa obrátia na súd, kde sa domáhajú vypratania žalovaného a udelenia zákazu žalovanej udeliť súhlas druhej osobe s užívaním nehnuteľností. Uvedené konanie žalobcov je v rozpore s dobrými mravmi a aj v kontexte napadnutia žalovaného žalobcom a spôsobenia mu zranenia nie je dôvodom na to, aby bol žalovaný vypratán z predmetného rodinného domu a žalovaná ako jeho výlučná vlastníčka obmedzená v tom, že nemôže bývať so žalovaným ako svojim partnerom a ich deťmi. Opätovne zdôrazňujeme, že sám žalobca na pojednávaní výslovne potvrdil, že sa so žalovanými dohodol tak, že žalovaní budú užívať celé poschodie rodinného domu a žalobcovia celé prízemie, čo platí dodnes. Z ustanovenia § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka vyplýva, že aj pokiaľ vlastní nehnuteľnosti (v tomto prípade žalovaná) zriadi na nehnuteľnosti vecné bremeno v prospech tretej osoby (v tomto prípade v prospech žalobcov), nezbavuje sa práva danú nehnuteľnosť užívať. Pri zriadení vecného bremena v prospech žalobcov síce nebolo toto zapísané len na prízemie daného rodinného domu, ale to len z toho dôvodu, že ak nie je nehnuteľnosť rozdelená a zapísaná ako 2 samostatné bytové jednotky, tak nie je možné rozhodnutím vlastníka zriadiť vecné bremeno len k jej časti. Avšak vôľa oboch sporových strán bola taká, že žalobcovia budú užívať prízemie a žalovaní prvé poschodie. Žalobcovia sa pritom domáhajú len vypratania žalovaného, pričom žalovaná aj s deťmi by podľa vyjadrenia žalobcov aj mohli naďalej prvé poschodie užívať. V čase, keď sa žalovaní so súhlasom žalobcu nasťahovali do rodinného domu, tak jeho 1. poschodie nebolo vôbec zariadené, žalobcami užívané a nefungovala ani kúpeľňa z dôvodu upchatia odpadových trubiek. Žalobcovia teda ani pred 03/2021 neužívali prvé poschodie rodinného domu a keďže navrhujú len vypratanie žalovaného s tým, že na poschodí bude môcť aj naďalej bývať žalovaná s deťmi, tak ani do budúcnosti nechcú poschodie rodinného domu užívať. Aj z uvedeného dôvodu je vidieť, že žalobcovia v minulosti neboli a ani ku dnešnému dňu nie sú v užívaní rodinného domu žiadnym spôsobom rušení a ani obmedzovaní. Zároveň keďže v čase nasťahovania sa žalovanými prvé poschodie rodinného domu žalobcovia neužívali a neplánujú ho užívať ani do budúcnosti, tak nemôžu byť jeho užívaním žalovanými (s ktorým súhlasili a na ktorom sa výslovne dohodli) žiadnym spôsobom rušení vo výkone ich vecného bremena. Inak povedané, akýkoľvek súhlas žalovanej s tým, aby aj žalovaný ako jej partner spolu s ňou a ich deťmi užíval a býval na prvom poschodí rodinného domu tak rovnako žiadnym spôsobom neprimerane nezasahuje do vecného bremena žalobcov. Ak aj k veci existuje vecné bremeno, ktoré ale oprávnená osoba neužíva a ani užívať neplánuje, tak nemôže byť v jeho neužívaní rušená, a to ani vlastníkom danej veci. K uvedenému žalovaní poukazovali aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR pod sp. zn. 22Cdo 328/2005: „Oprávnení z vecného bremena musí byť vykonávané tak, aby povinného zatěžovalo čo najmenej a věcná břemena nesmějí být rozšiřována. Tak způsob výkonu

služebností upravil výslovně § 484 OZO, když stanovil, že držitel panujícího statku může sice své právo vykonávat, jak se mu líbí; než služebnosti nesmějí být rozšiřovány, nýbrž musí být spíše zužovány, pokud to dovoluje jejich povaha a účel, pro který byly zřízeny. Tuto zásadu lze nyní dovodit z § 3 ObčZ, který stanoví, že výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.“ Obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR pod sp. zn. 22Cdo 2734/2005: „Mírou spoluužívání (§ 151n odst. 3 ObčZ) je tedy poměr, v jakém strany právního vztahu užívají věc sloužící výkonu práva odpovídajícího věcnému břemeni.“ Nakolko žalobcovia súhlasia s tým, aby prvé poschodie rodinného domu aj naďalej užívala žalovaná so svojimi deťmi (len bez žalovaného), je zrejme, že vôľou sporových strán bolo, aby sa vecné bremeno vzťahovalo len na prízemie rodinného domu a aby na jeho poschodí bývali žalovaní s deťmi. V kontexte uvedeného a aj podľa citovaného rozsudku Najvyššieho súdu ČR je tak konanie žalobcov spočívajúce v nimi uplatnenom domnelom nároku nutné vnímať ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Aj v prípade vypratania žalovaného by žalobcovia neužívali poschodie rodinného domu, pretože toto by aj naďalej užívala žalovaná s deťmi. Žalovaní sa nikdy nevyjadrili, že by nehnuteľnosti dali do nájmu/užívania nejakým neprispôsobivým občanom, resp. ani akýmkoľvek iným občanom. Žalovaní si totiž nehnuteľnosti zrekonštruovali a investovali do nich nemalé finančné prostriedky ale aj veľa hodín osobnej práce na to, aby ju dovolili komukoľvek znehodnocovať. Na základe uvedeného žalovaní namietali aktívnu vecnú legitímáciu žalobcov na podanie ich návrhu/žaloby, keďže vo vzťahu k časti nehnuteľnosti (prvé poschodie), ktorú minimálne za posledné 3 roky neužívali, v súčasnosti neužívajú a ani ju neplánujú užívať do budúcnosti, nie sú oprávnenými z vecného bremena, a teda ani oprávnenými na podanie tohto návrhu/žaloby voči žalovaným. Žalobcovia sa so žalovanými dohodli na tom, že aj po predmetnom darovaní a zriadení vecného bremena budú žalovaní užívať prvé poschodie a žalobcovia prízemie rodinného domu. Zároveň sa žalobcovia nedomáhajú vypratania žalovanej a detí, ktoré má so žalovaným, teda aktuálny stav užívania rodinného domu, resp. neužívanie jeho prvého poschodia žalobcami by trval naďalej, aj keby súd ich návrhu/žalobe vyhovel. Predmetný návrh žalobcov je tak v celom rozsahu nedôvodný, nebude mať žiadny vplyv na výkon práv žalobcov, uplatnené práva žalobcov trpia absenciou naliehavého právneho záujmu. Žalovaná sa zriadením vecného bremena doživotného bývania v nehnuteľnostiach v prospech žalobcov nevzdala akéhokoľvek práva na užívanie rodinného domu a pozemkov. Uvedené tvrdenia sú nelogické a odporujúce zákonu, ale bol to len prejav vďačnosti dcére voči svojim rodičom. Žalovaní považujú celý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu aj s podaným odvolaním za nedôvodné a ako pokus o pomstu za to, že žalobca bol uznaný vinným z napadnutia a zranenia žalovaného. Žiadali preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal žalovaným voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. K tomuto vyjadreniu žalovaní 1/ a 2/ pripojili: rozsudok Okresného súdu Senica sp. zn. 22T/37/2023, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/77/2024, zápisnicu o pojednávaní na Okresnom súde Senica vo veci sp. zn. 10C/13/2023 zo dňa 07.11.2024 a fotodokumentáciu rekonštrukcie rodinného domu.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia a argumenty žalobcov predstreté v odvolaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovaným, spočívajúcim v uložení povinnosti žalovanej 1/ zdržať sa udeľovania súhlasu s užívaním predmetných nehnuteľností do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a tiež v uložení povinnosti žalovanému 2/ vypratať predmetné nehnuteľnosti do troch dní od doručenia rozhodnutia súdu.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Podľa ods. 3 tohto ustanovenia neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (teda v zmysle § 343 a nasl. CSP zriadením záložného práva na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa...).

14. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Podľa ods. 2 písm. d) tohto ustanovenia neodkladným opatrením možno strane uložiť okrem iného najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

15. V zmysle § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 330 ods. 2 CSP, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

18. Z vyššie citovaných ustanovení CSP vyplýva, že zákon predpokladá iba dva dôvody pre uplatnenie neodkladného opatrenia ako formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie pritom súd môže nariadiť iba na návrh. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Žiadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva (a pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže) a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli osvedčené.

19. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je potom osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

20. V danom prípade sa žalobcovia prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia domáhali uloženia žalovanej 1/ povinnosti zdržať sa udeľovania súhlasu s užívaním predmetných nehnuteľností a uloženia povinnosti žalovanému 2/ vypratať predmetné nehnuteľnosti. Dôvodili tým, že žalobca 1/ daroval dňa 27.07.2021 žalovanej 1/ nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX pre kat. úz. C. (rodinný dom s pozemkami) s tým, že žalovaná 1/ zriadila v prospech žalobcov 1/ a 2/ vecné bremeno právo doživotného bývania a užívania predmetných nehnuteľností tak, že oprávnení z vecného bremena sú súčasne oprávnení užívať všetko zariadenie rodinného domu a všetky hnutelné veci nachádzajúce sa v rodinnom dome a sú povinní uhrádzať všetky náklady spojené s užívaním uvedených nehnuteľností. Žalovaná 1/ sa do domu nasťahovala spolu s dcérou a partnerom – žalovaným 2/ vo februári 2021. Žalobcovia uviedli, že sa so žalovanými ústne dohodli, že žalovaná s rodinou môže dočasne užívať 2. nadzemné podlažie a žalobcovia budú užívať 1. nadzemné podlažie. Po prepísaní domu na dcéru, začali medzi

žalobcami a žalovanými nezhody, hádky a urážky zo strany žalovaných. Žalobca písomne odvolal darovanie a prebieha spor o určenie vlastníckeho práva na Okresnom súde Senica v konaní sp. zn. 10C/13/2023. Žalovaná 1/ mala žalobcom v minulosti počas konfliktu vykričať, že ak sa žalobcov nezbaví, prenajme dom neprispôsobivým občanom. Podľa žalobcov spory vyvoláva najmä žalovaný 2/ - partner ich dcéry, preto zrušili svoj súhlas – výzvou na vypratanie domu zo dňa 27.01.2025 s cieľom, aby tento ďalej neužíval akýkoľvek priestor v rodinnom dome. Žalovanej 1/ oznámili, že môže aj s deťmi naďalej obývať horné poschodie ako doteraz, pričom ju však žiadali, aby neobchádzala tento súhlas pozývaním žalovaného 2/ na návštevy. Pretože žalovaný 2/ túto výzvu žalobcov neuposlúchol, privolali žalobcovia dňa 07.02.2025 policajnú hliadku, ktorá však žalobcom ochranu neposkytla, pretože im žalovaná 1/ potvrdila, že povolila žalovanému 2/ v dome bývať. Žalobcovia majú za to, že hoci je žalovaná 1/ vlastníčkou predmetných nehnuteľností, zo znenia dohody o zriadení vecného bremena vyplýva, že žiadne užívacie právo až do smrti žalobcov k nehnuteľnostiam nemá, preto akékoľvek užívanie nehnuteľností inými osobami nemôže závisieť od vôle žalovanej, ale výlučne od súhlasu žalobcov. Žalobcovia potvrdili, že žalovaná 1/ s deťmi môže zostať bývať v predmetnom dome, avšak žalovaný 2/ nemôže vstúpiť do domu ani dočasne.

21. Vo veci samej sa preto žalobcovia domáhajú, aby žalovanej 1/ bola rozsudkom uložená povinnosť zdržať sa udeľovať súhlas s užívaním predmetných nehnuteľností až do zániku vecného bremena zriadeného v prospech žalobcov a žalovanému 2/ bola uložená povinnosť vypratať predmetné nehnuteľnosti do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

22. Spolu so žalobou, podali žalobcovia tiež návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, aby počas súdneho konania nedochádzalo k stupňovaniu konfliktov, tiež vzhľadom na neustále konflikty najmä so žalovaným 2/, ktorý sa nevie prispôbiť spoluzitiu so žalobcami, majú žalobcovia za to, že je potrebné zamedziť mu užívanie domu už pred vydaním rozhodnutia vo veci samej. A pretože žalovaná 1/ verbálne vyjadrila hrozbu, že dom prenajme neprispôsobivým občanom, ktorú hrozbu podľa žalobcov naplnila dňa 07.02.2025, kedy oznámila polícii, že žalovaný 2/ užíva dom na základe jej súhlasu ako vlastníčky, domáhajú sa žalobcovia, aby súd neodkladným opatrením jej zakázal až do rozhodnutia súdu vo veci samej, rozhodovať o užívaní rodinného domu a príslušného pozemku.

23. Súd prvej inštancie po preskúmaní podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospel k záveru, že žalobcovia neosvedčili opodstatnenosť, naliehavosť a existenciu ujmy, ktorá im bezprostredne hrozí a na odvrátenie ktorej je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali úmysel žalovanej prenajať predmetnú nehnuteľnosť neprispôsobivým občanom, takisto nepreukázali, že medzi žalobcami a žalovaným 2/ sú neustále konflikty.

24. Žalobcovia v podanom odvolaní so závermi súdu nesúhlasili, dôvodili, že napriek tomu, že žalovaného 2/ vyzvali na vypratanie domu, tento dotknutý nehnuteľnosti naďalej užíva, pričom im už niekoľko rokov opakovane strpčuje život, nadáva im, obmedzuje ich v užívaní nehnuteľností, ku ktorým majú žalobcovia neobmedzené užívacie právo, nevie sa prispôbiť životu so žalobcami. Žalovaná 1/ mu užívanie nehnuteľnosti umožňuje, žalovaní sa žalobcom vyhrážali, že dom prenajmú neprispôsobivým občanom. Dôvodili, že cieľom neodkladného opatrenia je riešenie akútnej situácie, kedy žalobcovia musia zdieľať dom a príslušné pozemky so žalovaným 2/. Žalovaná 1/ svoju verbálnu hrozbu pritom aj naplnila dňa 07.02.2025 večer, kedy oznámila polícii, že žalovaný 2/ užíva dom na základe jej súhlasu ako vlastníčky. Tiež vzhľadom na neustále konflikty so žalovaným 2/, je potrebné zamedziť mu užívanie nehnuteľností už pred rozhodnutím súdu vo veci samej. Mali za to, že zotrúvanie žalovaného 2/ bez súhlasu žalobcov v dome porušuje ich ústavné právo na ochranu obydlia. Žalovaná 1/ odvodzuje užívacie právo od súhlasu žalobcov, nemá teda právo poskytnúť užívacie právo žalovanému 2/. Dôkazy o neustálych konfliktoch sú v spise sp. zn. 10C/13/2023.

25. Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k návrhu žalobcov a k podanému odvolaniu dôvodili, že žalobca vo svojej výpovedi v spore sp. zn. 10C/13/2023 potvrdil, že medzi žalobcami a žalovanými bola dohoda na faktickom užívaní rodinného domu tak, že žalovaní budú užívať prvé poschodie a žalobcovia prízemie. V čase darovania nehnuteľností žalovanej 1/ a zriadenia vecného bremena, bývala žalovaná 1/ spolu so žalovaným 2/ v predmetnom dome už asi pol roka. Od darovania nehnuteľností začala žalovaná 1/ predmetný dom rekonštruovať a prerábať. Naopak žalobca 1/ napadol žalovaného 2/ keď mu zlomil prst, za čo bol právoplatne odsúdený na podmienený trest odňatia slobody. Až potom žalobca odvolal súhlas s užívaním domu žalovaným 2/. Žalovaní mali za to, že zriadením vecného bremena v prospech

žalobcov žalobkyňa žiadnym spôsobom seba a ani žalovaného 2/ nevyúčila z bývania a užívania predmetných nehnuteľností, pretože z užívania nehnuteľností pred uzavretím darovacej zmluvy, ako aj po jej uzavretí, je zrejmé, že žalobcovia a žalovaní sa dohodli na faktickom rozdelení si rodinného domu tak, že žalovaní budú užívať prvé poschodie a žalobcovia prízemie. Žalovaní popreli, že by sa žalovaná 1/ kedykoľvek vyjadрила tak, že by chcela nehnuteľnosti prenajať neprispôsobivým občanom, pričom v dome býva aj s maloletými deťmi, majú tu svoju domácnosť, pričom dom prešiel takmer úplnou rekonštrukciou, teda žalovaní do neho investovali čas i finančné prostriedky. Podľa žalovaných vôľa sporových strán pri zriadení vecného bremena bola taká, že žalobcovia budú užívať prízemie a žalovaní poschodie. Žalobcovia teda nikdy v minulosti ani v súčasnosti nie sú v užívaní domu rušení, poschodie rodinného domu žalobcovia nikdy neužívali, ani ho neplánujú ďalej užívať, keďže súhlasia s tým, aby ho užívala žalobkyňa spolu s deťmi. Preto ani súhlas žalovanej s tým, aby spolu s ňou a deťmi ako jej partner býval na prvom poschodí žalovaný 2/, nezasahuje neprímerane do vecného bremena žalobcov.

26. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

27. Podľa § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa účastníci nedohodli inak, je ten, kto je na základe práva zodpovedajúceho vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, povinný znášať primerane náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluužívania.

28. V predmetnej právnej veci sa žalobcovia 1/ a 2/, ako oprávnení z osobného vecného bremena – práva doživotného bývania a užívania nehnuteľností na LV č. XXX pre kat. úz. C. (rodinný dom s pozemkami) zriadeného v ich prospech súčasne s darovacou zmluvou zo dňa 27.07.2021 (oba právne úkony spísané notárskou zápisnicou z rovnakého dňa sp. zn. N 2676/2021, NZ 21880/2021 NCRIs 22512/2021), ktorou žalobcovia previedli vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na svoju dcéru – žalovanú 1/, ktorá ako aktuálna výlučná vlastníčka daných nehnuteľností je zároveň povinnou z tohto vecného bremena; domáhajú žalobou vo veci samej v podstate ochrany svojich práv vyplývajúcich z tohto vecného bremena, a to jednak voči vlastníčke danej nehnuteľnosti – žalovanej 1/ uložením jej povinnosti zdržať sa udeľovania súhlasu s užívaním daných nehnuteľností iným osobám až do zániku vecného bremena zriadeného v prospech žalobcov, t. j. uloženia povinnosti vlastníkovi nehnuteľnosti zdržať sa rušenia výkonu tohto práva, resp. umožniť im nerušený výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a zároveň voči žalovanému 2/ sa domáhajú vypratania predmetnej nehnuteľnosti. Navrhovaným neodkladným opatrením sa voči žalovaným domáhajú uloženia im v podstate totožných povinností, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, čo so zreteľom na ust. § 330 ods. 1 v zásade nie je vylúčené, najmä ak pre ochranu práva oprávneného je nevyhnutné domáhať sa ochrany v rovnakom rozsahu a s rovnakými účinkami, ako pri konečnom rozhodnutí.

29. Vecné bremená ktoré sú vecnými právami k cudzím veciam, predstavujú obmedzenie vlastníckych práv vlastníka nehnuteľnosti, a to tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Vecné bremená možno charakterizovať ako súhrn vzťahov umožňujúcich za účelom lepšieho využitia veci, alebo plnšieho uspokojenia individuálnych potrieb fyzickej či právnickej osoby, určité opakujúce sa alebo trvajúce možnosti realizácie úžitkovej hodnoty cudzej veci, pričom na strane povinného subjektu sa opakovane alebo trvale obmedzujú možnosti realizácie úžitkovej hodnoty vlastnej veci. Vecné bremeno je teda spojené alebo s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo s určitou osobou charakterizovanou jej vzťahom k nehnuteľnosti. Voči vlastníkovi nehnuteľností pôsobí vecné bremeno vždy in rem. Podstatným obsahom vecného bremena je zaťaženie vlastníka nehnuteľnosti, ktorého obmedzujú vo výkone jeho vlastníckeho práva. To však neznamená, že by bol vlastník zbavený všetkých subjektívnych práv uvedených v § 123 Občianskeho zákonníka. Vecné bremeno vlastníka iba obmedzuje v užívaní a požívaní veci, ale nezavaruje ho možnosti disponovať (nakladať) s predmetom vlastníctva (previesť nehnuteľnosť na iného), zaťažiť nehnuteľnosť iným vecným právom ani možnosti zmeniť účel užívania nehnuteľností. Oprávnenie vyplývajúce z vecného bremena musí byť vykonávané tak, aby povinného zaťažovalo čo najmenej. Vecné bremená ako vecné práva k cudzej veci majú absolútnu povahu; preto sa tretie osoby voči osobe oprávnenej z vecného bremena musia správať tak, aby bol výkon jej práva k cudzej veci nerušený.

30. Ak práva zodpovedajúce vecnému bremenu patria určitej osobe, je oprávnený subjekt určený individuálne (vecné bremeno charakteru in personam). Osobné vecné bremeno sa teda vzťahuje na konkrétnu osobu a jeho trvanie sa viaže na dobu jej života alebo na inak určenú osobu. Oprávnený z tohto vecného bremena môže užívať zaťaženú vec len pre seba a nesmie k užívaniu veci pribrať iného, s výnimkou odvođeného právneho dôvodu užívania manžela oprávneného z vecného bremena.

31. Ak je sporný obsah a rozsah vecného bremena, platí obmedzujúci výklad, že nehnuteľnosť je zaťažená skôr na menej ako na viac (platí zásada neobmedzenosti vlastníckeho práva a jeho obmedzenie vecným bremenom je výnimkou z tejto zásady). Vlastník spravidla nie je zaviazaný, aby niečo konal, ale len aby druhému výkon práva povolil alebo opomenul, čo by inak ako vlastník bol oprávnený urobiť. Vecné bremená sa preto musia vykonávať šetrne tak, aby čo najmenej obmedzovali výkon vlastníckeho práva a nemožno ich rozširovať. Platí tiež, že tú istú nehnuteľnosť môže postupne zaťažovať viac druhov vecných bremien, avšak bez ujmy na vecných bremenách, ktoré vznikli už skôr. Ak je užívanie cudzej veci zriaďované ako vecné bremeno, je pojmovovo vylúčené, aby medzi oprávneným a povinným z takéhoto vecného bremena bolo k tej istej veci dojednané právo nájmu.

32. Z obsahu spisu a vyjadrení sporových strán dosiaľ vyplýva, že žalobcovia majú za to, že písomnou zmluvou o zriadení vecného bremena im bolo zriadené právo doživotného bývania a osobného užívania predmetných nehnuteľností v celom ich rozsahu, na druhej strane žalovaní tento rozsah vecného bremena sporujú a dôvodí, že ešte pre uzavretím zmluvy o zriadení vecného bremena, ako aj po jej uzavretí sa strany dohodli na tom, že žalobcovia budú užívať prízemie daného rodinného domu a žalovaní jeho prvé poschodie. Z uvedeného sa javí, že otázka rozsahu zaťaženia predmetnej nehnuteľnosti osobným vecným bremenom žalobcov v zmysle zmluvy o zriadení vecného bremena, je medzi stranami nateraz sporná. Rovnako je medzi stranami aj spor o vlastnícke právo k danej nehnuteľnosti, vzhľadom na odvolanie darovania žalobcom. Žalobcovia majú za to, že žalovaná 1/, hoci vlastníčka danej nehnuteľnosti, vzhľadom na ich neobmedzený rozsah užívania daných nehnuteľností, iba odvodzuje svoje právo užívať dané nehnuteľnosti od súhlasu žalobcov; žalovaný 2/, vo vzťahu ku ktorému súhlas s užívaním nehnuteľností žalobcovia odvolali, preto nie je naďalej oprávnený nehnuteľnosti užívať, pričom ani žalovaná nie je oprávnená mu takýto súhlas udeliť, čo však táto nerešpektuje (keď privolanej policajnej hliadke oznámila, že žalovaný 2/ nehnuteľnosť obýva s jej súhlasom ako vlastníčky), preto sa domáhajú voči žalovanej 1/ ako vlastníčke, povinnosti zdržať sa udeľovať súhlas s užívaním nehnuteľností a voči žalovanému 2/ uloženia povinnosti vypratáť dané nehnuteľnosti. Žalovaní naopak tvrdia, že vôľa zmluvných strán pri zriaďovaní vecného bremena bola taká, že žalobcovia budú užívať prízemie a žalovaní prvé poschodie.

33. Je potrebné uviesť, že v zásade nie je možné vylúčiť zriadenie vecného bremena spôsobom, že oprávnenému subjektu vznikne na jeho základe právo užívať nehnuteľnosť nepretržite a v celom rozsahu a vlastníkovi zostane iba holé vlastníctvo. Ide často práve o prípady, keď rodičia prevedú nehnuteľnosť na dieťa a chcú ju v celom rozsahu doživotne užívať. Ak sa osobné vecné bremeno viaže na užívanie celého bytu (domu), vlastník bytu je vylúčený z jeho užívania a nie je oprávnený ho rušiť v jeho užívacom práve. Takisto je potrebné zohľadniť, že ak je vecné bremeno zriadené za účelom užívania domu, stáva sa z neho obydlie oprávneného (tu žalobcov 1/ a 2/), ktoré je chránené čl. 21 Ústavy SR. Ak oprávnenému z vecného bremena svedčí právo užívania celého rodinného domu a v zmluve o zriadení vecného bremena nie je uvedené niečo iné, nemá vlastník bytu naďalej právo byť užívať. Oprávnený z vecného bremena sa potom môže domáhať aj vypratania vlastníka bytu zaťaženého vecným bremenom.

34. Občiansky zákonník upravuje spôsob výkonu a rozsah práv zodpovedajúcich vecným bremenám len veľmi rámcovo. Ak je v konkrétnom prípade ich obsah alebo rozsah sporný, je na mieste aby o týchto otázkach rozhodol súd. Mierou spoluužívania veci zaťaženej vecným bremenom je pomer, v akom účastníci právneho vzťahu užívajú vec slúžiacu výkonu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Oprávnený z vecného bremena sa teda môže domáhať vypratania nehnuteľnosti, či uloženia povinnosti vlastníkovi umožniť oprávnenému výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, alebo zdržať sa konkretizovaného rušenia výkonu práva a prípadne odstrániť jeho následky. V súdnej praxi je však zhoda v tom, že oprávnenie vyplývajúce z vecného bremena musí byť vykonávané tak, aby povinného zaťažovalo čo najmenej a že vecné bremená nemôžu byť svojpomocne rozširované.

35. So zreteľom na skutočnosti dosiaľ osvedčené v predmetnom konaní, ako aj so zreteľom na uvádzané právno-teoretické východiská je potrebné uzavrieť, že žalobcovia 1/ a 2/ osvedčili v konaní splnenie prvej

podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami, a teda predbežne aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má požadovaným neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, keďže dôvodí, že povinná z vecného bremena – žalovaná 1/ v podstate obmedzuje ich osobné právo doživotného neobmedzeného užívania predmetných nehnuteľností tým, že umožňuje bývanie v danom rodinnom dome aj svojmu druhovi – žalovanému 2/, ktorý podľa žalobcov svojím správaním opakovane narušuje vzájomné spolužitie v predmetných nehnuteľnostiach.

36. Avšak z obsahu skutočností tvrdených a osvedčených žalobcami, dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to, že žalobcovia neosvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov sporových strán do rozhodnutia vo veci samej.

37. Žalobcovia dôvodili, že zo strany žalovaných 1/ a 2/ dochádza vo vzťahu k žalobcom ku konfliktom a hádkam a urážkam, a to až do takej miery, že žalobca mal odvolať darovanie daných nehnuteľností, a preto prebieha aj spor na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 10C/13/2023, kde sa domáha určenia vlastníckeho práva. Vyjadrenie žalobcov v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v podanom odvolaní, o konfliktach, hádkach a nezhodách však bolo iba všeobecné. Žalobcovia neopísali žiadne konkrétne situácie, ani neuviedli konkrétne dôvody tvrdených nezhôd. Pokiaľ v odvolaní uvádzajú, že sa ohľadom nich má súd oboznámiť so spisom sp. zn. 10C/13/2023, tak je potrebné uviesť, že súd nie je povinný sám ex offio vyhľadávať v označených dôkazoch za žalobcov relevantné skutkové tvrdenia, ale rozhodujúce skutočnosti musia žalobcovia predovšetkým sami tvrdiť a vykonávanie dôkazov má slúžiť iba na preukázanie týchto tvrdení. Z okolností daného prípadu tak, ako boli opísané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. v odvolaní, súd nemohol posúdiť obsah, opakovanie, ani intenzitu žalobcami tvrdených konfliktov, aby tak mohol uzavrieť, že by spolužitie sporových strán v predmetných nehnuteľnostiach bolo skutočne neznesiteľné do takej miery, že by bolo nevyhnutné okamžite zasiahnuť prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia.

38. Ako potvrdili samotní žalobcovia, na spoluužívaní daných nehnuteľností sa so žalovanými ústne dohodli. Žalovaní uvádzajú, že toto spolužitie v danej nehnuteľnosti funguje od marca r. 2021, t. j. ešte pred dátumom uzavretia darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena. Žalovaní tiež uviedli, že práve žalobca sa mal dňa 16.11.2022 dopustiť ublíženia na zdraví žalovaného 2/, pričom až dňa 27.01.2025 vyzvali žalobcovia žalovaného 2/ na vypratanie nehnuteľnosti, čo predstavuje pomerne dlhý časový odstup od daného incidentu. Žalovanej 1/ žalobcovia vyčítali zase to, že sa im mala verbálne vyhroziť tým, že dom prenajme neprispôsobivým občanom, čo podľa žalobcov naplnila tým, že dňa 07.02.2025 oznámila privolanej policajnej hliadke, že žalovaný 2/ dom obýva s jej súhlasom ako vlastníčky daného domu. Žalovaná 1/ poprela, že by sa takto žalobcom vyhrážala, dôvodila že v rodinnom dome žije spolu s druhom a ich maloletými deťmi, majú tam svoje obydlie, rodinný dom v značnom rozsahu zrekonštruovali, preto by ho neprenehali neprispôsobivým občanom. Z vyjadrení žalobcov je zrejmé, že za neprispôsobivého občana považujú práve žalovaného 2/, spolužitie s ktorým je podľa žalobcov problematické. Avšak v podstate z nesporných vyjadrení sporových strán nateraz vyplýva, že strany sa v minulosti ústne dohodli na spoločnom užívaní daných nehnuteľností tak, že žalobcovia obývajú prízemie daného rodinného domu a žalovaná 1/ spolu s rodinou, t. j. aj so žalovaným 2/ - jej druhom a maloletými deťmi, obývajú poschodie domu, pričom toto spolužitie trvá od marca 2021.

39. Žalobcovia uvádzali, že konflikty trvajú už dlhší čas, avšak neuviedli, prečo práve teraz mala nastať taká akútna situácia, ktorá si vyžaduje okamžitý zásah neodkladným opatrením, uložením žalovanému 2/ vypratať predmetný rodinný dom. Odvolací súd má za to, že ohľadom dohodnutého rozsahu užívania predmetného rodinného domu, bude potrebné vykonať vo veci dokazovanie, ako aj ohľadom oprávnenosti uplatneného nároku žalobcov na vypratanie žalovaného 2/. Žalovaní podľa odvolacieho súdu osvedčili, že rovnako majú v danom rodinnom dome svoje obydlie, žijú v ňom ako rodina, ktoré rodinné väzby, aj medzi rodičmi a maloletými deťmi si rovnako zaslúžia ochranu, pričom odvolací súd bral na zreteľ aj to, že v sporoch o užívaní veci treba zohľadňovať tiež práva na ochranu obydlia, súkromia a rodinného života.

40. Odvolací súd tak uzatvára, že žalobcovia nateraz dostatočne neosvedčili neodkladnosť potreby úpravy právnych vzťahov medzi sporovými stranami nimi navrhovaným neodkladným opatrením. Jednak na strane žalovanej 1/ nič nenasvedčuje tomu, že by skutočne mienila prenechať predmetný rodinný dom neprispôsobivým občanom, keďže tento dom rekonštruovala a má v ňom so svojou rodinou obydlie, pričom pokiaľ uviedla, že žalovaný 2/ tam býva s jej súhlasom, tak predovšetkým tento stav vznikol už

v minulosti tým, že sa strany navzájom dohodli na spoločnom užívaní daných nehnuteľností, a to aj ich užívaním žalovaným 2/. Žalovaný 2/ má v danej nehnuteľnosti tiež svoje obydlie, žijú tam jeho maloleté deti. Dôkazy predložené v konaní svedčia skôr o tom, že žalobca 1/ mal fyzicky ublížiť žalovanému 2/. Žalobcovia neopísali žiadne konkrétne konfliktné situácie, či problematické spolužitie so žalovaným 2/ takého charakteru, že by z nich bolo možné vyvodiť potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán, do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, jednak uložením povinnosti žalovanej 1/ zdržať sa udeľovania súhlasu s užívaním nehnuteľností, alebo potrebou okamžitého vypratania žalovaného 2/ z daných nehnuteľností.

41. Záver súdu prvej inštancie o neosvedčení splnenia základného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 326 CSP, a to potreby neodkladnej úpravy pomerov sporových strán, bol preto správny.

42. Pretože odvolací súd dospel v danej veci k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ návrh žalobcov 1/ a 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, v prípade neodkladného opatrenia, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 a § 128 ods. 1 CSP), rozhodne aj bez návrhu súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP), teda v konečnom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

44. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).